KS Kranj Center

KRANJČAN

Glasilo Krajevne skupnosti Kranj - Center

Letnik XVIII, December 2015

UVODNIK
- V pričakovanju drugačnega rezultata

AKTUALNO
- Previdno z načrti za obnovo kanjona Kokre
- Vsebine so, le podpore ni
- Spomladi čez most na Huje
- Werther's Original Caramels? Ne, hvala.

ZANIMIVOSTI
- Dvajset let obnovljenega vodnjaka na Glavnem trgu

ŠPORT
- Razgibana sezona v atletski šoli

KULTURA
- Kranjska likovna prizadevanja v obdobju druge Jugoslavije
- Jazz Kamp Kranj 2015

DOGODKI
- Čistilna akcija na podstrešjih
- Druženje s člani sveta KS ob koncertu v Mitnici
- Balinarski turnir
- Šahovski turnir
- Tradicionalno srečanje krajanov

V pričakovanju drugačnega rezultata

Norost je vedno znova početi isto stvar in pričakovati drugačen rezultat.

A. Einstein

Oživljanje mestnega jedra je zadnjih petnajst let tako rekoč obvezna predvolilna tema. Kandidati za župana se pred vsakimi volitvami sprehajajo po mestu, zaskrbljeno opazujejo prazne poslovne prostore, razpadajoča pročelja, izražajo podporo poslovnim subjektom in stanovalcem, ki še vztrajajo v mestu, in obljubljajo pomoč. Ko mine čas prijaznega kramljanja ob brezplačnem golažu in je od besed treba preiti k dejanjem, se krajani, trgovci in gostinci skupaj z novoizvoljeno oblastjo znajdejo v prostem teku. Oživljanje degradiranih območij je pač strokovno zahteven in dolgoročen proces, česar politiki z omejenim rokom trajanja ne razumejo najbolje, niti nimajo resnične ambicije, da bi se s tem resneje spoprijeli. Pred premišljenimi ukrepi, ki bi odpravljali urbanistične, ekonomske in socialne vzroke propadanja, tako dobijo prednost rokohitrski kozmetični posegi, ki naj volivcem pričarajo videz všečnega mestnega ambienta. Kot kažejo dolgoletne izkušnje, je takšen pristop v najboljšem primeru neučinkovit, v najslabšem pa naravnost škodljiv.

Poglejmo najprej občinsko investicijsko politiko. V nove tlakovce in menjavo komunalne infrastrukture pod njimi je občina v dvanajstih letih vložila okrog deset milijonov evrov. In kakšni so bili učinki teh silnih milijonov? Ko se je leta 2001 začela obnova Maistrovega trga, so bile trgovine in gostinski lokali še polni strank; zaključek projekta leta 2013 je mesto pričakalo z več deset praznimi poslovnimi prostori. Če k investicijam v tlake prištejemo še okrog dvanajst milijonov evrov, vloženih v stene (Khislstein, Layerjeva hiša, 3 stolpi), je vsakomur jasno, da je bila investicijska politika občine neučinkovita. Razlog je na dlani: mestu ne dajejo utripa tlaki in stene, temveč zgolj vsebine, ki obiskovalcem nudijo uporabno vrednost. Da bi v mesto privabili ponudnike takšnih vsebin, pa so potrebni drugačni in precej bolj občuteni ukrepi, za katere oblast nikoli ni imela posluha.

Na področju urejanja prometa občinska politika ni segla dlje od prežvečenega stereotipa o mestnem jedru brez avtomobilov. V že tako težko dostopnem mestu, kjer občutno primanjkuje parkirnih površin, je izganjala promet, ukinjala parkirna mesta in bila vedno znova presenečena, zakaj je vsaki poostritvi zapore sledil upad obiskovalcev in porast števila praznih poslovnih prostorov. Vprašajmo se: le zakaj bi se kupec mudil z zapornicami in parkomati ter pešačil do trgovcev v starem Kranju, če lahko brez težav parkira pred vrati nekaj minut oddaljenega nakupovalnega centra? Oblast tudi za ceno uničenja mestnega jedra ni hotela priznati, da je prav dostopnost ključna komponenta kakovostnega bivalnega in poslovnega okolja, in je razloge za opustele ulice raje iskala v domnevnem pomanjkanju »dogajanja« v mestu. S tem je že tudi vnaprej določila dežurne krivce za polom svoje politike oživljanja: nebodijihtreba stanovalce in krajevno skupnost, ki bojda nasprotujejo prireditvam in mesto spreminjajo v spalno naselje.

Dejstvo, da bo v letošnjem letu dobilo nove najemnike predvidoma devet praznih poslovnih prostorov, samo po sebi najbolje potrjuje pravilnost usmeritve, ki jo zagovarja KS.

V resnici stanovalci in krajevna skupnost niso nasprotovali prireditvam na splošno, temveč hrupnim množičnim dogodkom na javnih površinah; predvsem pa so nasprotovali občinski pretvezi, da je organiziranje takšnih prireditev ukrep oživljanja mestnega jedra in pomoči poslovnim subjektom. Trditev, da so kupci prenehali zahajati v mestno jedro zaradi premalo »dogajanja«, je namreč enako absurdna, kot bi bila trditev, da zdaj raje hodijo v Mercator, ker tam med nakupovalnimi policami igrajo glasbeni ansambli. Dolgoletne praktične izkušnje tudi potrjujejo, da tisti, ki že pridejo v mesto na ogled javne prireditve, svojega obiska praviloma ne bodo povezovali z nakupi ali drugimi opravki, še zlasti ne, če prireditev poteka v večernem in nočnem času. Zato oživljanja dejavnosti, ki dajejo mestu njegov vsakodnevni utrip, ni mogoče opreti na javne prireditve; te so lahko zgolj v funkciji občasne popestritve ambienta pod pogojem, da so vsebinsko, časovno in prostorsko prilagojene zmožnostim mesta, tako da ne ovirajo in ne izrivajo mestnih dejavnosti.

Politika zgrešenih investicijskih prioritet, vsiljenih zapor prometa in disfunkcionalnega organiziranja

hrupnih prireditev ni zdravilo za ugašanje mestnega jedra, temveč je, prav nasprotno, simptom te bolezni, saj mestu odvzema njegovo vsakdanjo uporabno vrednost za prebivalce, podjetnike in kupce ter ga spreminja v muzejsko kuliso, namenjeno naključnim sprehajalcem, sporadičnim turistom in obiskovalcem javnih prireditev. To uničujočo vizijo je KS Center v preteklosti že zavrnila in v prejšnjem mandatu dosegla uveljavitev vrste ukrepov, ki so izboljšali poslovno in bivalno okolje: sprostitev kratkotrajne dostave tekom delovnega dne; ohranjanje označenih parkirnih mest; sofinanciranje najema praznih poslovnih prostorov; povezovanje in usklajevanje vseh deležnikov v delovni skupini za mestno jedro; vzpostavitev funkcije koordinatorja za mestno jedro (city menedžerja) in še bi lahko naštevali. Dejstvo, da bo v letošnjem letu dobilo nove najemnike predvidoma devet praznih poslovnih prostorov na območju starega mestnega jedra, samo po sebi najbolje potrjuje pravilnost usmeritve, ki jo zagovarja KS.

Kljub temu se iz krogov vladajoče neformalne koalicije širijo govorice, ki napovedujejo vračanje na že preseženo stanje - vnovično poostritev zapore prometa in pospeševanje množičnih javnih prireditev v mestnem jedru. Svetnik Velov, ki je bil leta 2008 kot tedanji podžupan soodgovoren za katastrofalno izvedeno zaporo prometa, je februarja letos zahteval, da se promet vozil v mestnem jedru »omeji in zmanjša na najmanjšo možno mero«. Prav tako so letos postopno ugašale druge pomembne pridobitve prejšnjega mandata: delovna skupina za mestno jedro, ki je združevala predstavnike KS, trgovcev, gostincev, Zavoda za turizem in občinske uprave se ne sestaja že več kot pol leta in je dejansko ukinjena; funkcija koordinatorja za mestno jedro še obstaja, vendar ni jasno, katere naloge koordinator dejansko opravlja; napredka pri oglaševanju mestnega jedra ni zaznati. Od bistvenih ukrepov, ki so se na predlog KS, trgovcev in gostincev uveljavili v prejšnjem mandatu, se je tako ohranilo zgolj subvencioniranje najema praznih poslovnih prostorov in obljuba o obnovi tržnice na obstoječi lokaciji.

Perspektiva ni ugodna. Obujanje zgrešene vizije mesta-kulise bo privedlo do vnovičnega poslabšanja stanja v mestnem jedru in zaostritve dialoga z občino, kar najbrž ni v interesu nikogar. Zato bi bilo razumno, da aktualno vodstvo občine namesto tistim, ki so v preteklosti mesto že enkrat preverjeno zavozili, raje prisluhne ljudem, ki z mestom dihajo vsak dan. Ti v tem trenutku ne potrebujejo ponovnega eksperimentiranja s prometom in zapravljanja denarja za množične javne prireditve, temveč stabilne pogoje življenja in poslovanja ter realizacijo že začrtanih ukrepov v pomoč poslovnim subjektom. Le na ta način bo mogoče zadržati obstoječe podjetnike in v prazne poslovne prostore privabiti nove nosilce dejavnosti, brez katerih oživitev mestnega jedra ni realna.

dr. Aleksander Pavšlar
predsednik Sveta KS Center

Foto: A.P.

Previdno z načrti za obnovo kanjona

Vsi Kranjčani se ne zavedajo, kakšna vrednota je kanjon Kokre: neokrnjena narava sredi mesta, ki nudi priložnost za sproščujoč sprehod, rekreacijo, osvežitev v vročem poletnem popoldnevu, piknik s prijatelji… Pred izvedbo kakršnihkoli umetnih posegov v kanjonu moramo zato dobro premisliti, kaj želimo z njimi doseči.

V Kranju imamo z velikimi obnovitvenimi posegi na javnih prostorih precej slabe izkušnje. Pripravljajo jih »strokovnjaki« od drugod, ki mesta, njegovih danosti, ljudi in potreb sploh ne poznajo in jim je zanje v bistvu vseeno: ko zaključijo projekt vprašljive kakovosti in poberejo denar, odidejo. S posledicami njihovih mnogokrat neodgovornih odločitev se moramo nato ubadati krajani sami.

Brez kafiča ne gre

Občina je leta 2008 sočasno z natečajem za projekt obnove mestnih trgov in ulic objavila tudi natečaj za projekt ureditve kanjona Kokre. Kaj je prinesla obnova mestnih trgov in ulic, smo izkusili na lastni koži in z videnim ne moremo biti zadovoljni. Prav zaradi tega je še toliko bolj upravičena bojazen, kaj se utegne zgoditi s kanjonom Kokre, ki z izjemo nujne utrditve brežin potrebuje zgolj minimalne površinske posege, kot je na primer ureditev poti.

Občinski prostorski načrt določa, da mora ureditev območja kanjona izhajati iz prvonagrajene rešitve, pridobljene na javnem natečaju. Vpogled v to rešitev razkrije, da so njeni posamezni elementi že na prvi pogled najmanj vprašljivi. Tako je za poti predvideno, da so pretežno izdelane v lesu in oprte na stebre ali vkopane v pobočje. Slabe izkušnje, ki jih imamo s prejšnjim lesenim mostom v kanjonu, kažejo, da

Projektantova vizija ureditve kanjona Kokre.
Foto: Iz prvonagrajenega projekta »Ureditev kanjona Kokre z navezavo na mestno jedro«, Stupar in sodelavci, 2009.

cenovno sprejemljive vrste lesa v tako vlažnem okolju niso dovolj trpežen material. Prvonagrajena rešitev torej predvideva gradbeni poseg, ki po nepotrebnem in na sorazmerno grob način (stebri, vkopavanje) posega v naravno okolje, povrh vsega pa je nesorazmerno drag in bo podobno kot tonalitni tlakovci na mestnih trgih in ulicah potreboval nenehno vzdrževanje in menjavo.

Še bolj nesmiselna je predvidena gradnja večnamenskega objekta z gostinsko ponudbo ob robu travnika na Kokrškem bregu. V kanjon brez razumljivega razloga umešča novogradnjo z nikomur potrebno vsebino, kot da le slabih trideset metrov stran, na vrhu Kokrškega brega, ne bi obratovala slaščičarna Carniola in malo naprej bar Down Town. Ali v mestu res potrebujemo še eno kavarno, ki jo bodo pri življenju ohranjale občinske subvencije? Takšne arhitekturne »rešitve« lahko predlaga samo nekdo, ki še nikoli ni bil v Kranju in ne pozna lokalnih razmer. KS je občini zato že predlagala, da iz prostorskega načrta črta določilo o postavitvi večnamenskega objekta z gostinsko ponudbo v kanjonu Kokre. Odziva zaenkrat še ni.

Projektantova vizija lesenih sprehajalnih poti, oprtih na pilote in konzole.

Foto: Iz prvonagrajenega projekta.

»Naturalizem« v naravi kanjona Kokre: vse cevi še vedno niso priključene na javno kanalizacijo, tako da se fekalne vode prosto iztekajo v reko.

Foto: A.P.

Najprej se poskrbi za osnove

Kranjska politika vedno znova pozablja, da megalomanske investicije v stene in tlake niso same sebi namen, niti niso smiselne, če nimamo urejenih osnovnih pogojev za to, da lahko sploh zaživijo. Pomislimo npr. na gradnjo Letnega gledališča Khislstein, ne da bi bila zagotovljena dodatna parkirna mesta za množico obiskovalcev. Podobno je s kanjonom Kokre: kujejo se glamurozni načrti o lesenih sprehajalnih poteh na konzolah in kafiču, od koder so »prečudoviti pogledi v naravo«, pozablja pa se, da vse nepremičnine zgoraj »na skali« še vedno nimajo priključenih sanitarij na kanalizacijo. KS je v preteklosti že opozorila občino, da se fekalne vode ponekod mirno stekajo v Kokro, ki v toplejšem delu leta tudi oddaja temu primerne vonjave, vendar napredka ni. Že leta opozarjamo tudi na slabo stanje brežin, tako v kanjonu Kokre kot tudi nad Jelenovim klancem, kjer se začetek sanacijskih del vedno znova odmika v naslednje proračunsko leto. Pravi odnos do mesta se pokaže pri odpravljanju takšnih, »vsakdanjih« problemov, o katerih ni mogoče pisati odmevnih člankov v Kranjčanki, in ki tudi zaradi tega poteka veliko prepočasi.

»Prekletstvo« evropskih sredstev

Proračun je zaradi velikih investicij (Mestna knjižnica, Khislstein, obnova ulic in trgov, Gorki…) že vrsto let napet do skrajnosti in občina je prisiljena iskati dodatne vire financiranja. Vsakokratna oblast rešitev vidi v evropskih sredstvih – ta se jim prikazujejo kot nebeška mana, ki jo je treba pobrati v čim večji količini. Česar politiki ne razumejo ali ne želijo razumeti, je, da je prav pohlepno nabiranje mane razlog, zaradi katerega je občina zašla v tako hude finančne težave. Evropska sredstva namreč nikoli ne pridejo zastonj: pri vsaki investiciji mora občina primakniti večji ali manjši delež denarja iz svojega žepa, in če je končna vrednost investicije večja od prvotne ocene, kar je pri nas pravilo, se lahko občinski delež tudi bistveno poveča. A to je le del problema. Za zaključeno investicijo je nato treba skrbeti, vzdrževati, zagotavljati obljubljena delovna mesta in program. Te obveznosti še leta zajedajo občinski proračun! Pri vsem skupaj pa je najbolj skrb vzbujajoče, da razpisi za evropska sredstva hočeš-nočeš izkrivljajo investicijske prioritete: občina daje določenim projektom prednost iz preprostega razloga, ker zanje dobi evropska sredstva, četudi so resnične potrebe drugje, a te seveda nikoli ne pridejo na vrsto, ker zanje ni evropskih sredstev.

V kanjonu Kokre se nikakor ne sme ponoviti scenarij, ki smo mu bili priča pri obnovi mestnih trgov in ulic, kjer je občina brez predhodne javne razprave in na podlagi mizerno pripravljenega projekta podpisala pogodbe za pridobitev evropskih sredstev ter razkopala mestno jedro. V nadaljevanju smo le z velikimi napori uspeli popraviti najbolj nesmiselne in škodljive projektne rešitve, kot so bili npr. razpadajoči tlaki, drevje, zasajeno sredi ceste, obremenjevanje mosta z nanosom dodatnega betona, kar bi lahko povzročilo neprevoznost za večja vozila, ki so potrebna ob obnovah hiš… V primeru kanjona Kokre takšno prakso že vnaprej jasno in odločno zavračamo. Občina se ne sme potegovati za evropska sredstva zgolj zaradi tega, da si zagotovi dodaten vir financiranja. KS mora biti omogočeno, da od vsega začetka sodeluje pri pripravi podrobnega prostorskega načrta za kanjon Kokre, pred sprejetjem končne odločitve o izvedbi obnove je treba izvesti široko javno razpravo o ciljih, ki jih želimo s tem projektom doseči, o primernosti konkretnih projektnih rešitev, predvsem pa o resničnih potrebah mesta ter s tem povezanih realnih investicijskih prioritetah.

OHRANIMO KOŠČEK NARAVE, KI GA IMAMO KRANJČANI V SRCU MESTNEGA JEDRA, NARAVEN.

Tania Mendillo
članica sveta KS Center

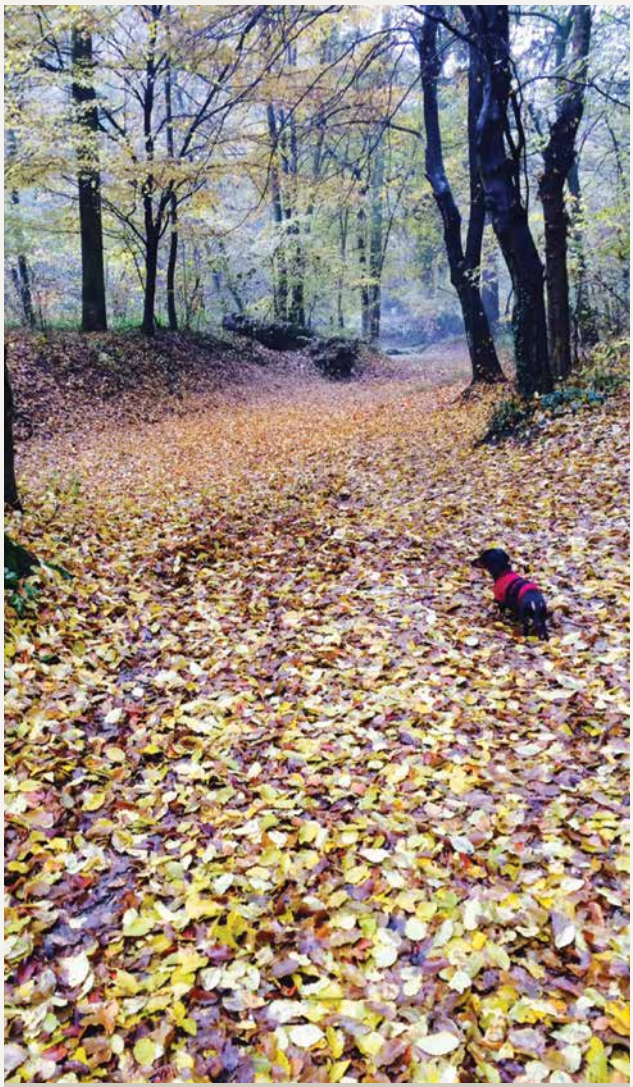

Kanjon Kokre, odet v jesenske barve.
Foto: Tania Mendillo

Projektantova širokokotna vizija travnika. V sredini so v ozadju vidne »zelene tribune«, desno stoji objekt z gostinsko ponudbo ob Kokrškem bregu.

Foto: Iz prvonagrajenega projekta.

Vsebine so, le podpore ni

Ko Vladimir Brlek, vodja izpostave Javnega sklada za kulturne dejavnosti (JSKD) v Kranju, spregovori o sebi in svojem delu, rad poudari troje: da je JSKD državna firma in on, »hvala bogu«, državni in ne občinski uslužbenec; da je v Kranju sicer tujec, vendar mu za mesto in ljudi ni vseeno; da je »gromovnik«, ki ne zna biti političen, in zato govori brez dlake na jeziku in brez fige v žepu. Prav zaradi teh lastnosti je zanimiv in duhovit sogovornik, ki ne izbira besed.

Pred dvema letoma se je poleg svojih siceršnjih delovnih obveznosti spoprijel še z reševanjem otroškega stolpa na Pungertu, kjer je občini grozilo vračanje evropskih sredstev zaradi neuresničevanja zavez o doseganju programskih ciljev. *»Z moje strani je bil cilj iz pogodbe z EU in MOK dosežen. Vsako leto smo povečali število otrok za skoraj 100%; samo v letošnjem letu je šlo skozi stolp sedem tisoč otrok. Imeli smo razne delavnice: pevske, oblikovalske, likovne… Stolp smo sami opremili z različnimi materiali, in to na račun sponzorske pomoči, torej zastonj, prek prijateljev. Sam hodim do mizarjev in drugih obrtnikov, da mi pomagajo, kajti če bi z denarjem, ki ga dobim od Evrope prek občinskega proračuna, hotel vse plačati, lahko zaprem vrata.«*

Kaj bo, ko bo presahnilo evropsko sofinanciranje? Vladimir je črnogled. *»Če mene vprašaš, chiuso! Dokler bom jaz tukaj, bo program tekel, toda po letu 2018 se mora stolp vzdrževati sam. Že zdaj sem začel vpeljevati simbolične pristojbine za uporabnike, da se ljudi priuči, da je za storitev treba nekaj plačati.«*

Opaža, da je med Kranjčani še vedno veliko ljudi, ki so pripravljeni delati za malo denarja ali celo zastonj. Sam v mestnem jedru pomaga, kjer more, organizira prireditve in druge dogodke ter ob tem poskuša dati priložnost za delo lokalnim gostincem, obrtnikom in drugim podjetnikom. Jezi ga, da prostovoljni angažma številnih strokovno usposobljenih ljudi ne uživa ustreznega priznanja in podpore občine ter njenih institucij. *»V Kranju imamo Zavod za turizem in KUL-TU-RO! Hočem vedeti, kaj ta Zavod počne za kulturo! Prejel sem programsko knjižico z naslovom »Prešerni december« in v njej ni niti z enim stavkom omenjen program JSKD ali Zveze kulturnih društev! Natisnjeni so neki znaki…* [Vladimir se trudi prebrati s platnice knjižice – op. p.]… *piše Zavod za turizem, Društvo Subart… Kdo pa so ti? A so oni plačniki? Ali so organizatorji? Ta tiskovina je dizaster: tisk je tak, da ljudje s slabšim vidom potrebujejo lupo. Zanima me, koliko denarja je šlo za to publikacijo in ali so bili spoštovani predpisi o javnem naročanju. Jaz moram vsak račun, vsak centimeter pošiljati na občino, da je bila res dosežena najnižja cena! Po mojem mnenju najnižja cena ni merilo. Kdo koga tukaj zavaja!?«*

Tekst in fotografija: Aleksander Pavšlar

Na prizadevanja občine za oživljanje mestnega jedra Vladimir gleda skeptično. Pravi, da je preživel kar nekaj županov, pa se ni nič spremenilo. Vseeno še ni izgubil upanja v spremembo na bolje. Zadovoljen je, da pod sedanjo mestno oblastjo sofinanciranje lokalnih programov poteka vzorno, vendar si ob tem želi, da bi programe lahko širil ter jih dopolnjeval z novimi vsebinami. In kaj konkretno je tisto, kar bi občina v mestnem jedru morala narediti? *»Najprej je treba porezati čunjeve* [mišljeni so potopni količki – op. p.] *in odpreti mesto; tabla »prepoved vožnje« zadostuje. Vpeljati je treba avtobus na električni pogon, ki stane 250 tisoč evrov, kar se povrne v treh letih. Vsake tri in pol minute pelje zastonj okrog mestnega jedra in vozi z avtobusne postaje ljudi v mesto - s tem pa v mestno jedro priteka tudi denar. Prazne poslovne prostore je treba napolniti s kulturnimi, obrtniškimi in cehovskimi dejavnostmi. Če dobi neko društvo ali neka asociacija prostor subvencioniran, da z njim nima stroškov, je to dovolj. Seveda bi to morala biti udarna, resna društva z rejtingom. Zanimive vsebine so, le v mesto jih je treba pripeljati.«* Zgrešena zgodba se mu zdijo Kranjski rovi. *»Predstavitve vinarjev, razstave adventnih venčkov bi bilo treba postaviti na površje mesta - od Pungerta pa do Kota naj bo fešta!«*

Del odgovornosti za »mavzoleje«, kot imenuje prazne nepremičnine v mestnem jedru, Vladimir pripisuje

tudi prevelikim pričakovanjem posameznih lastnikov glede višine najemnin. Vendar prazne nepremičnine niso zgolj v lasti zasebnih lastnikov: največji mavzolej v mestnem jedru – bivša gradbena šola – je v lasti občine. Vladimir je že pred desetimi leti imel idejo o selitvi JSKD v bližnjo stavbo gradbene šole, a jo je opustil. *»To stavbo zdaj hoče zase Glasbena šola. Pa naj jo imajo – tudi jaz sem glasbenik in pedagog. Jaz sem hotel, da bi bile tukaj ranljive skupine, Zveza kulturnih društev, upokojenci… da bi imeli majhno večnamensko dvorano za gledališče, za pevce, za film, za vse živo. Več kot 180 do 200 sedežev Kranj itak ne potrebuje, ker je Ljubljana preblizu. Ko sem pred časom vstopil v to stavbo, sem se zgrozil: potrgani radiatorji, vse polomljeno in uničeno, svinjarija, tema kot v zombijevskem hotelu… - izpod enega milijona in pol ni šans, da bi ta stvar zaživela! Jaz sem dvignil roke, ker ni smiselno; za ta ogromen denar bi lahko pognali marsikatero drugo stvar. Prepozno je.«*
JSKD do nadaljnjega ostaja v Elitini stavbi na koncu Glavnega trga. Vladimir je v obnovo in vzdrževanje teh prostorov vložil veliko lastnega dela in denarja. *»V tej stavbi smo skupaj s sodelavci delali harakirije za ureditev nove centralne kurjave, dimnika, strehe, oken…, zato imam tudi pravico, da sem danes kritičen do dogajanja v mestu, saj sem zanj žrtvoval svoj prosti čas in denar. Kot državni uslužbenec bi lahko naredil le tisto, kar mi nalaga zakon, za vse ostalo pa mi ne bi bilo mar.«* Zakaj torej vlaga toliko osebnega angažmaja? *»Preprosto rad imam Kranj, vživel sem se v tukajšnje ljudi, ki me podpirajo, mi pomagajo in mi dajejo moč, da vztrajam, drugače bi že zdavnaj vse skupaj pustil. Sem tik pred penzionom in za sabo bi rad pustil barko, ki bo plula po mirnih vodah in začrtanih poteh. Upam, da mi bo to uspelo - z mojim delom, s prizadevnostjo vseh mojih sodelavcev in s pomočjo ter sodelovanjem vseh dejavnikov v zgodbi mestnega jedra, mestne oblasti pa tudi Krajevne skupnosti Center, s katero prav tako uspešno in vzorno sodelujemo. Nisem izgubil upanja - še sveti lampijonček na koncu mestnega tunela!*

Spomladi čez nov most na Huje

Stari montažni most v kanjonu Kokre, ki ga je Kranju v sedemdesetih letih darovala Jugoslovanska ljudska armada, je 20. marca letos v jutranjih urah klonil pod težo projekta Gorki.

Po uradni verziji nesreče naj bi voznik obračal z naloženim kamionom in med vzvratno vožnjo z zadnjimi kolesi zapeljal na most, ki se je na strani desnega brega Kokre zaradi preobremenitve porušil. Ob porušitvi je most izruvalo iz leve brežine in ga potegnilo vzdolžno za približno en meter proti desnemu bregu, zaradi česar je do večjih ali manjših poškodb prišlo praktično na celotni jekleni konstrukciji mosta.

Foto: Tania Mendillo

Odgovornost za nastalo škodo je prevzel izvajalec gradbenih del na projektu Gorki, saj je bil most zaprt za promet motornih vozil. A s tem se je zaplet šele dobro začel. Občina je od izvajalca zahtevala, da odpravi nastalo škodo, kar pa je ta odklonil in reševanje spora prepustil zavarovalnici, pri kateri je imel zavarovano avtomobilsko odgovornost. Zavarovalnica prav tako ni pokazala pripravljenosti za hitro povračilo nastale škode, temveč je naročila izvedensko mnenje, ki naj bi povedalo, kateri deli mosta so povsem uničeni, katere dele pa bi se dalo popraviti in zvariti skupaj v nov most. Nov most iz odpadnih delov starega?! To nespodobno ponudbo je občina utemeljeno zavrnila in na koncu dosegla poravnalni dogovor z zavarovalnico v višini 70 tisoč evrov.

Ocenjuje se, da bo postavitev povsem novega mosta občino stala okrog 80 tisoč evrov. Projekt je že v pripravi, z deli pa naj bi začeli v pomladanskem času in jih končali do junija prihodnje leto. Predvidoma. Upajmo torej, da nas ne bo nič presenetilo in da se bomo čez nov most lahko sprehodili, še preden bo v kanjonu Kokre zrasel kakšen gostinski objekt.

Tania Mendillo

Werther's Original Caramels? Ne, hvala.

Proti koncu mandata župana Perneta je občinska oblast mrzlično usklajevala ukrepe, s katerimi bi tik pred volitvami vsaj za silo zloščila katastrofalno podobo mestnega jedra. Na enem od sestankov je tedanji direktor občinske uprave zaskrbljenim lastnikom nepremičnin predstavil naslednji ukrep: izložbena okna praznih poslovnih prostorov se prelepijo z ličnimi plakati, ki zastrejo pogled v notranjost, in prazni prostori bodo – izginili.

Stanovalcem, trgovcem in gostincem, ki smo bili združeni v civilni iniciativi, se je takšna pobuda zdela najmanj neprimerna. Če so pogoji življenja in poslovanja tako slabi, da ne omogočajo preživetja stanovalcev, podjetnikov, zavodov in celo društev, ki so tedaj množično bežali iz mestnega jedra, potem pravi odgovor ni prikrivanje problema, temveč oblikovanje široke podpore javnosti in politike za sprejetje ukrepov, ki bodo pogoje izboljšali. Že takrat smo predlagali sofinanciranje najemnin poslovnih prostorov, a brez uspeha. Menimo, da sofinanciranje najemnin ni v redu, in ne bo šlo skozi, nas je zavrnil tedanji direktor občinske uprave.

S subvencijami nad prazne poslovne prostore

Priložnost za spremembo občinske politike »oživljanja« je nastopila šele z menjavo oblasti. V letu 2013 je bila na prizadevanje KS Center ustanovljena delovna skupina za oživljanje mestnega jedra, sestavljena iz predstavnikov KS, trgovcev, gostincev, Zavoda za turizem in občinske uprave, ki je pripravila gradivo za prvi javni razpis za sofinanciranje najemnin poslovnih prostorov v starem Kranju. Cilj sofinanciranja najemnin je bil vzpodbuditi razvoj gospodarske dejavnosti, zato so bili do prijave upravičeni zgolj samostojni podjetniki in gospodarske družbe; med njimi so imeli prednost nosilci trgovske dejavnosti oziroma dejavnosti, ki bistveno prispeva k ekonomski oživitvi starega Kranja. Sofinanciranje je bilo omejeno na največ 50% najemnine praznega pritličnega prostora na območju mestnega jedra pod pogojem, da najemnina ne presega 10 evrov na m² mesečno. Poleg tega so se prejemniki subvencije morali zavezati, da bodo opravljali svojo dejavnost še vsaj šest mesecev po zaključku sofinanciranja, sicer so dolžni vrniti vsa prejeta sredstva.

Na prvi razpis, ki je bil objavljen maja 2014, se je prijavilo pet kandidatov, od katerih so štirje izpolnjevali pogoje: trgovina z igračami; trgovina s kakavom, čaji in kavo; center za nego telesa in trgovina s prehrano. Izbrani prijavitelji so do konca leta 2014 prejeli subvencijo v znesku približno 5.300 evrov skupno in so z izjemo enega tudi izpolnili dolžnost izvajati subvencionirano dejavnost vsaj še šest mesecev po zaključku sofinanciranja. Prijavitelj, ki te dolžnosti ni izpolnil, je prejeta sredstva vrnil.

Z drugim razpisom aprila letos se je podaljšalo obdobje sofinanciranja do konca leta 2016; prav tako se je na eno leto podaljšalo trajanje dolžnosti opravljanja dejavnosti po zaključku sofinanciranja. Občina je brez posvetovanja z delovno skupino za oživljanje mestnega jedra možnost sofinanciranja razširila tudi na zavode in socialna podjetja, kar bi lahko bilo sporno, saj je v neskladju s ciljem vzpodbujanja izključno gospodarskih dejavnosti. Na drugi razpis se je prijavil en kandidat, in sicer trgovina z oblačili, ki je odprla vrata julija letos in ji bo do konca leta 2016 odobrenih skupno 2.250 evrov subvencije.

> *Če je občina zgolj za realizacijo sofinanciranja najemnin potrebovala več kot štiri leta, ali bo zmogla v realnem času izpeljati ostale zapletene ukrepe, ki zahtevajo profesionalno načrtovanje, usklajevanje in kontinuirano skrb za popolno in pravilno izvedbo?*

Na tretji razpis junija letošnjega leta se je prijavilo devet kandidatov. Sofinanciranje je bilo odobreno osmim: trgovini z oblačili in obutvijo; trgovini z živili in lokalno hrano; trgovini z unikatnimi predmeti, kulinaričnim in kulturnim programom; izvajalcu psihoterapevtskih storitev; izvajalcu vzgoje in varstva predšolskih otrok; trgovini z darilnim programom in fotografskimi storitvami; izvajalcu oglaševanja nepremičnin, poslovanja z nepremičninami in maloprodaje okrasnih izdelkov za dom. Prijaviteljem bo do konca leta 2016 izplačanih skupno 37.000 evrov subvencije.

Ena lastovka še ne prinese pomladi

Podatki so sicer pozitivni, vendar ne smemo imeti pretiranih pričakovanj. Domet sofinanciranja najemnin je namreč omejen s tem, da so najemnine že sedaj nizke in pomenijo sorazmerno majhen del stroškov poslovanja. Bistveno večji je strošek delovne sile, kar pomeni, da bi se v primeru nadaljnjega upadanja gospodarske aktivnosti lahko zgodilo, da poslovnih prostorov ne bi bilo mogoče napolniti niti za najemnino nič evrov na kvadratni meter. V mestnem jedru že imamo primer poslovnega objekta v lasti občine, ki ga je doletela natanko takšna usoda: ne le da najemnik za uporabo nepremičnine občini ne plačuje ničesar, temveč je, prav nasprotno, občina tista, ki plačuje najemniku, da so vrata nepremičnine odprta in v njej poteka dejavnost.

Poleg tega je subvencioniranje časovno omejen ukrep: mesta ni mogoče dolgoročno ohranjati pri življenju zgolj s subvencioniranimi dejavnostmi. Stroški vzdrževanja starih, spomeniško zaščitenih nepremičnin so veliko previsoki, da bi bil problem obvladljiv z javnim denarjem, ki ga že tako ali tako primanjkuje za druge potrebe. Zato je sofinanciranje najemnin prehoden ukrep, ki ga je treba vpeti v širšo strategijo podpore podjetništvu; ta bi morala obsegati ukrepe, kot so na primer skrb za čim boljšo dostopnost mestnega jedra s čim manj administrativnimi ovirami ter stroški; kontinuirano, vsebinsko pestro ter celovito oglaševanje ponudbe v mestu; koordinacija vseh deležnikov; oživitev tržnice...

S tem smo pri bistvu problema: če je občina zgolj za realizacijo sofinanciranja najemnin potrebovala več kot štiri leta, ali bo zmogla v realnem času izpeljati ostale zapletene ukrepe, ki zahtevajo profesionalno načrtovanje, usklajevanje in kontinuirano skrb za popolno in pravilno izvedbo? Odvisno. Če se bomo vnovič začeli ukvarjati s perifernimi vprašanji, kot je nekaj parkiranih avtomobilov in par oljnih madežev na tlakih, dlje od lepljenja plakatov v prazna izložbena okna ne bomo prišli.

Aleksander Pavšlar

22.10.2014 Snemanje reklame v mestecu Werther v Porenju, od koder izvirajo t. i. »originalne karamele« (ne, nimajo zveze z Goethejevim Wertherjem), bi bilo verjetno precej dražje kot v Kranju. Tako je namesto Wertherja v kader vskočil stari Kranj. Enega od praznih poslovnih prostorov je za nekaj dni zasedla filmska ekipa in del pročelja hiše zamaskirala v za tiste kraje značilni »predalčni« slog gradnje. Ta poslovni model bi lahko v skrajni sili služil kot rezervni scenarij za celotno mestno jedro: če že ni uporabno za resne poslovne dejavnosti, ga lahko tržimo v filmski industriji kot velikansko z vezanimi ploščami našemljeno kuliso, ki zna oponašati druga mesta.

Foto: A.P.

Dvajset let obnovljenega vodnjaka na Glavnem trgu

5. avgusta letos je minilo natanko dvajset let, odkar je bila na Glavnem trgu slavnostna otvoritev rekonstrukcije mestnega vodnjaka.

Na Glavnem trgu je bil dolga leta postavljen lesen bazen za napajanje živine. Leta 1837 so ta »bazen« odstranili in na njegovem mestu postavili kamniti vodnjak; sredi njega je bil piramidni nastavek s kroglo in mestnim grbom na pozlačeni pločevini. Vodnjak je napajala vodna črpalka ob Savi, ki je bila do vodnjaka speljana po štirih litoželeznih ceveh preko Škrlovca.
Črpalko, ki se je pogosto kvarila, so meščani po domače preimenovali v »mašino« in je poganjala v mesto 480 »škafov« savske vode, ki je bila tedaj še pitna. Vodnjak na Glavnem trgu je deloval in služil svojemu namenu vse do leta 1911, ko je Kranj dobil vodo iz Čemšenika in je bil dograjen vodovodni stolp. Zunanja podoba vodnjaka se je kasneje spreminjala pač po okusu (kot sedaj) trenutnih političnih razmer. Za leto 1883 je bilo napovedano, da bo Kranj obiskal cesar Franc Jožef. Pred obiskom so Kranjčani razmišljali o vsemogočnih okrasitvah in olepšavah mesta ob tako visokem obisku. Ob teh razmišljanjih so se odločili, da se stari vodnjak podre in na istem mestu postavi novi, ki bi se vklopil v trg. Kamniti vodnjak so podrli in ga zamenjali z manjšim litoželeznim; tega so odlili v Auerspergovi livarni v Dvoru pri Novem mestu. Po razpadu Avstro – Ogrske in ustanovitvi nove države SHS je bilo ustanovljeno Olepševalno društvo v Kranju, ki je predlagalo, naj se odstrani »stari« vodnjak na Glavnem trgu, saj ni več služil svojemu namenu. Mestni svet je na svoji seji 25. januarja 1919 predlog Olepševalnega društva podprl. Sklenili so tudi, da sredstva od prodanega materiala vodnjaka društvo lahko obdrži in uporabi za nove olepšave Kranja.

Po drugi svetovni vojni so nekateri urbanisti in kulturniki sredi šestdesetih let v okviru začetkov obnove – revitalizacije starega Kranja večkrat predlagali, da bi na tedanjem Titovem trgu obnovili prvotni vodnjak.

Šele po osamosvojitvi so na predlog predsednika Skupščine občine Kranj in kasnejšega župana dipl. ing. Vitomirja Grosa v letu 1994 stekle pobude za ponovno postavitev vodnjaka. V imenu Občine Kranj je postopek vodil Sklad stavbnih zemljišč Občine

Glavni trg z železnim vodnjakom l. 1906.
Fototeka Gorenjskega muzeja.

Kranj, ki je 23. 05. 1994 zaprosil za izdajo lokacijskega dovoljenja za postavitev rekonstruiranega vodnjaka iz 19. stoletja na avtentični lokaciji na Glavnem trgu na zemljišču parc.št. 996/1, k.o. Kranj. Dovoljenje je bilo izdano čez dva meseca. Vrednost projekta je znašala 24.900.000,00 SIT (revalorizirano na današnji dan približno 300.000 evrov). Gradbena dela je prevzel Gradbinec, izdelavo vodnjaka pa Marmor Hotavlje.
Pojavil se je problem, kakšen kamen bi bil primeren za vodnjak. K sreči so v Kranju še ohranjene stopnice, ki so bile izdelane iz kamna starega vodnjaka; temu kamnu je še najbolj odgovarjal marmor iz kamnoloma Repenj. Ob izbiri tega kamna so se pojavile pripombe: »ali bomo imeli italijanski marmor?« Primorci so takoj odgovorili, da je kamen slovenski, a ga žal lomijo v Italiji. Načrte za vodnjak sta izdelala arhitekta Franček Vardjan in Jernej Hudolin na podlagi dveh starih fotografij, ker je bil star načrt neuporaben in sta s klasično mersko analizo ugotovila mere. Vodnjak je visok 663 cm. V arhitektonsko – gradbenem smislu ga sestavlja pet elementov iz kamna: osmerokotno stopnišče v dveh višinah; osmerokotno vodno korito globine 85 cm, ki drži 15 kubičnih metrov vode; kvadratna baza obeliska z venčnim zaključkom; kvadratni nastavek obeliska, ki preide v osmerokotni del; zaključna glava obeliska s pozlačeno kroglo in orlom.

Orla sta oblikovala kiparja Momo Vuković in Peter Reberšek. Dotok vode staremu vodnjaku je bil enostaven. V sedanji vodnjak priteka voda preko prelivne posode, ki omogoča enakomeren in stalen curek vode. Izliv vode si je kipar Marko Pogačnik zamislil kot prispodobo dveh rek, ki objemata stari Kranj – Savo in Kokro.

Na strani obeliska, ki gleda proti trgu je plošča z dvema Prešernovima verzoma iz pesnitve V spomin Matije Čopa:

»Nàj se učenost in ime, část tvoja, roják! ne pozabi,
dókler tébi dragó v Kranji slovénstvo živi!«

Vodnjak je slavnostno odprl v četrtek 5. avgusta 1995 kranjski župan dipl. ing. Vitomir Gros tako, da je odprl pipo in je pitna voda pričela pritekati v vodnjak.

Viri: Arhiv UE Kranj, Dr. Josip Žontar Zgodovina mesta Kranja, Gorenjski Glas 6.8. 1995, Tadej Markič ustni vir.

Franc Benedik
podpredsednik sveta KS Center

Glavni trg s kamnitim vodnjakom, ki so ga postavili l. 1837 in l. 1883 zamenjali z železnim.
Fototeka Gorenjskega muzeja.

Razgibana sezona v atletski šoli

V pretekli sezoni je v Atletski šoli Rožle Prezelj, ki deluje v KS Center, vadilo preko 180 otrok od tretjega leta starosti dalje.

Že začetek je bil malo drugačen, saj smo sezono odprli kar z udeležbo na »Festivalu atletike« v stari Ljubljani. Otroci atletske šole so se tako preizkusili v poligonu, ki je del programa Mednarodne atletske zveze (IAAF), spodbujali pa so jih prejemniki olimpijskih medalj Sergey Bubka, Robert Emmyian in Brigita Bukovec.

Eden izmed najbolj pestrih mesecev je bil nedvomno november. Že v začetku smo izpeljali in odtekli Klubski kros za vse generacije. Sledili so orientacijski mišično - skeletni pregledi in pregledi srca za otroke starejše od 9 let, obiskala pa nas je tudi kraljica atletskih stez Merlene Ottey.

Aprila, ko je postalo dovolj toplo, smo treninge preselili na stadion in z udeležbo na prvih tekmah preverili uspešnost dela med letom. V začetku meseca aprila smo imeli tudi izjemno priložnost poznati novega predsednika IAAF in nekdanjega olimpijskega prvaka Sebastiana Coa, državno rekorderko Britto Bilač in olimpijskega prvaka Primoža Kozmusa.

V maju nas je ponovno nepričakovano obiskala Merlene Ottey, ki se je otrokom pridružila na treningu in jim pokazala nekaj vaj za boljši štart ter pravilno pospeševanje pri šprintih. Vsekakor poučen in zabaven trening so otroci lahko unovčili že na naslednjih tekmah. Konec meseca maja se je ekipa šestih deklet udeležila državnega prvenstva v mnogoboju v kategoriji U10. Dekleta so kot prve predstavnice atletske šole na tekmovanjih državnega ranga svoje delo opravile z odliko in za novo sezono in prihajajoče generacije, cilje postavile izredno visoko.

V mesecu juniju se je najstarejši skupini na treningu pridružila olimpijska podprvakinja Brigita Bukovec in z otroki oddelala tri treninge ovir. Brigita je s svojim pristopom, znanjem in energijo navdušila slehernega od nas. Mesec junij je tudi čas, ko se vrata atletske šole zaprejo. Kot vsako leto smo to storili z uradnim zaključkom - Trobojčkom.

Vidite, z nami ni nikoli dolgčas. Vabljeni ste, da se nam pridružite. Vsakega novega člana bomo veseli.

Rožle Prezelj

Kranjska likovna prizadevanja v obdobju druge Jugoslavije

POVZETEK PRISPEVKA (PETRA VENCELJ, KRANJSKI ZBORNIK 2015)

LJUBO RAVNIKAR: POGLED NA KRANJ IZ DOVA, 1955, AKVAREL (FOTOTEKA GM)

POSTAVITEV SPOMENIKA PRED PREŠERNOVIM GLEDALIŠČEM, 1952 (FOTOTEKA GORENJSKI MUZEJ)

ZGODNJA 50-TA LETA

ZAZNAMUJEJO DEJAVNOSTI V »PREŠERNOVSKEM OZRAČJU« (ZORC, AVGUŠTIN) IN V DUHU SOCIALISTIČNEGA REALIZMA POD VPLIVOM NOVOUSTANOVLJENE AKADEMIJE ZA LIKOVNO UMETNOST V LJUBLJANI. LETA 1954 SE PRVIČ PO VOJNI V PREŠERNOVI HIŠI ODVIJE LIKOVNI DOGODEK - *samostojna razstava Ljuba Ravnikarja.*

Sledimo razmahu krajinarstva in figuralike V REALISTIČNIH OKVIRJIH, KJER PA SLIKARJI SČASOMA VEDNO BOLJ UPODABLJAJO V NOVI MANIRI T. I. »NOVI KRAJINI«, KATERE OBLIKOVNI RAZVOJ VODI K STILIZACIJI KRAJINSKE PODOBE. POVEZUJEJO JO S FIGURO, OBJEKTOM, KOLORIZMOM, INFORMELOM, BIOLOŠKO FANTASTIKO ALI V NAVEZAVI Z GEOMETRIJSKO-GRAFIČNIMI IZHODIŠČI. PO ZASLUGI DOMAČIH LIKOVNIH KRITIKOV (AVGUŠTIN, PAVLOVEC) DOMAČE LIKOVNE USTVARJALCE NA RAZSTAVAH KMALU DOPOLNIJO TUDI DRUGI SLOVENSKI USTVARJALCI TER UMETNIKI IZ DRUGIH REPUBLIK IN TUJINE, KAR PRINESE *svež veter in mednarodne vzporednice.*

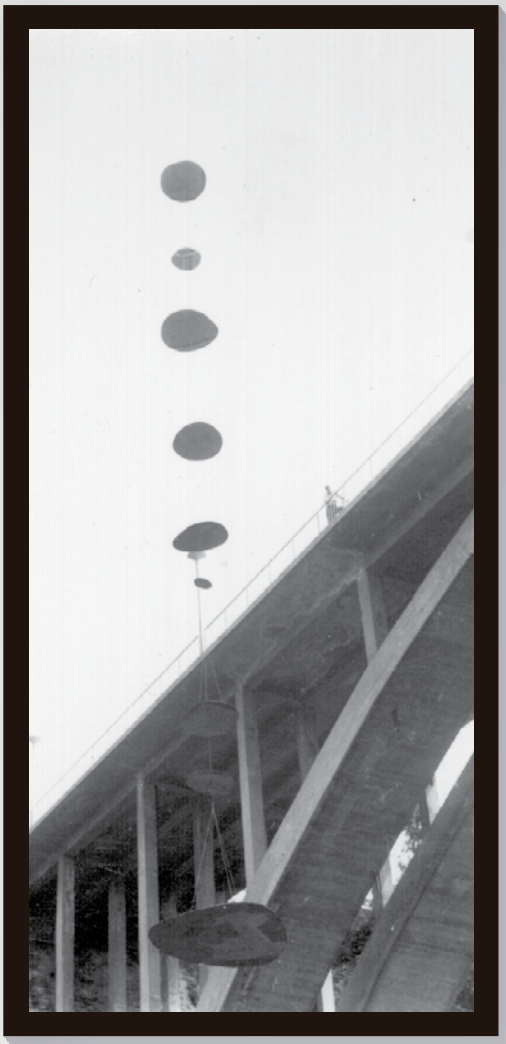

VINKO TUŠEK, MOBILNA PLASTIKA NAD KANJONOM KOKRE
(FOTO: M. POGAČNIK, 1969, IZ ARHIVA MARKA TUŠKA)

POGLED NA RAZSTAVLJENA DELA HENRIKA MARCHELA V GALERIJI MESTNE HIŠE LETA 1976 - CIKLUS KRAJINA
(FOTOTEKA GM)

STUDIO SIGNUM : ŽIVKO KLADNIK, NEJČ SLAPAR, FRANCI ZAGORIČNIK : MALA GALERIJA V MESTNI HIŠI,
8. - 27. JUNIJ 1979 (FOTOTEKA GM)

KONEC 60-TIH LET

JE V KRANJU (VZPOREDNO Z MIROVNIMI IN AVANTGARDISTIČNIMI GIBANJI TAKO DOMA KOT PO SVETU) AKTIVNIH KAR NEKAJ KONCEPTUALISTIČNIH SKUPIN, KATERE POSTANEJO PRAVZAPRAV STALNA VZPOREDNICA »URADNIM INSTITUCIJAM«. NJIHOVO DELOVANJE SEŽE TAKO V *slovenski kot mednarodni umetniški prostor* (OHO, WESTEAST, STUDIO SIGNUM ...).

Osemdeseta in devetdeseta leta ZAZNAMUJE MED DRUGIM PORAST ŠTEVILNIH MANJŠIH IN VEČJIH RAZSTAVNIH PROSTOROV, KI SO BODISI V ZASEBNI LASTI, V UPRAVLJANJU DRUŠTEV, ALI PA JIH PODPIRA KRANJSKO GOSPODARSTVO IN INDUSTRIJA. ODPRLI SO SE POGOJI ZA RAZNOVRSTNA BIENALNA, MEDNARODNA LIKOVNA SREČANJA, KI SE (V SICER PROSTORSKO IN FINANČNO MOČNO OKRNJENI OBLIKI - PROPADLA PODJETJA ...) *nadaljujejo tudi v 21. stoletje.*

Jazz Kamp Kranj 2015

Tradicionalno je letošnji festival Jazz Kamp Kranj potekal v avgustu, in sicer se je vse skupaj začelo z odprtjem fotografske razstave »Foto Jazz Kamp Kranj« avtorjev Gorazda Uršiča in Zorana Kozine v sredo 12. avgusta. Sam glasbeni festival Jazz Kamp Kranj pa se je pričel v petek 14. in končal v nedeljo 23. avgusta 2015.

Desetdnevni festivalski program je, kot že zadnjih dvanajst let, poskrbel za pestro dogajanje v Kranju. Kot vsako leto smo se zbrali že v petek popoldan, ko so se s prihodom mentorjev in udeležencev pričele glasbene delavnice. Prvi festivalski dan se je nadaljeval z večernim koncertom Big banda Krško s pevko Tadejo Molan. Tradicionalni mentorski koncert je poskrbel za prijeten in seveda jazza poln sobotni večer.

Nedeljski večer, ki ga je poškropilo par dežnih kapelj, je potekal v družbi odlične slovenske zasedbe Bossa de Novo, ki poleg ustaljenega, lahko bi rekli železnega repertoarja bossanov, igra tudi priredbe slovenskih narodnih v tem priljubljenem južnoameriškem stilu.

Ker je ponedeljek prinesel slabo vreme, smo se s koncertnim večerom preselili v multimedijski stolp Škrlovec, kjer se nam je predstavil letošnji nagrajenec

Prizorišče na Pungertu.
Foto: Gorazd Uršič

Jure Pukl in Melissa Aldana.
Foto: Zoran Kozina

Koncert mentorjev.
Foto: Zoran Kozina

Prešernovega sklada: saksofonist, avtor in aranžer Jure Pukl s svojo zasedbo. V torek 18. avgusta so nas obiskali naši prijatelji iz hrvaškega Grožnjana in nam vrnili obisk. V družbi grožnjanskega župana g. Claudia Stokovaza in g. Boštjana Trilarja, župana Mestne občine Kranj, je večer ob odlični glasbi mentorjev in udeležencev iz grožnjanske poletne šole jazza potekal v prijateljskem vzdušju.

Zaradi dežja smo sredin koncert odličnih slovenskih pevk Jadranke Juras in Sandre Klemm ponovno »prestavili« na rezervno lokacijo v stolp Škrlovec. V odličnem klubskem vzdušju je večer ob številnem občinstvu odzvanjal pozno v večerne ure. Mladi levi, ki so lani z nastopom v ljubljanskem City teatru pripravili veliki »comeback«, so se nam s svojimi uspešnicami iz konca šestdesetih in prve polovice sedemdesetih let prejšnjega stoletja predstavili v četrtek, petkov večer pa je odzvanjal v ritmih t. i. ciganskega (gypsy) swinga v izvedbi priznanega slovenskega pevca Zorana Predina in ob spremljavi Damir Kukuruzović Django group.

Sobotni dopoldanski del z Jazz Kamp Kranj Festom je lepo popestril dogajanje v starem mestnem jedru, zvečer pa so udeleženci na zaključnem koncertu poskrbeli za zaključek prijetnega dneva.

Letošnji Jazz Kamp Kranj je postregel tudi z noviteto v smislu vino in glasba oz. bolje rečeno »wine and jazz« prireditvijo imenovano »Vinski scenosled«, ki je potekala v prekrasnem atriju Pavšlarjeve hiše. V okviru te prireditev se nam je ob glasbeni spremljavi v treh večerih predstavilo pet primorskih vinarjev. Ta spremljevalna prireditev je namenjena predvsem spodbujanju prave vinske kulture ob odlični kapljici in dobri glasbi. V prihodnje nameravamo ob pomoči soorganizatorjev, ki so nam prijazno priskočili na pomoč že prvič, to spremljevalno prireditev obogatiti še z drugimi vsebinami.

Vsem, ki ste kakorkoli in na kakršenkoli način s svojimi dejanji in predvsem naklonjenostjo pripomogli k uspešnosti naše prireditve, se zahvaljujemo za podporo in vas vabimo na Jazz Kamp Kranj 2016.

Gregor Grašič

Sobotni nastop učencev na Glavnem trgu.
Foto: David Gazarov

Čistilna akcija na podstrešjih

Stari objekti, strnjena pozidava, vprašljivo stanje požarnih zidov in kopičenje navlake na podstrešjih so tisti faktorji, ki povečujejo tveganje nastanka, predvsem pa širjenja požara v mestnem jedru. V KS Center smo se v letošnjem letu odločili za konkreten prispevek k zmanjšanju tega tveganja. Na pobudo Gasilsko reševalne službe je bila v soboto 28. marca v sodelovanju s kranjskimi taborniki organizirana čistilna akcija odpadnih predmetov, shranjenih na podstrešjih na območju starega mestnega jedra.

V sklopu akcije je bil zagotovljen brezplačen odvoz odpadkov, ki so se zbirali v za to posebej postavljenih zabojnikih na več lokacijah v mestnem jedru.

Odziv krajanov je bil dober: v enem dopoldnevu je bilo zbranih 58 kubičnih metrov odpadkov.

Za požarno varnost je prav tako pomembna prevoznost mestnih trgov in ulic za gasilska vozila. Krajane pozivamo, da ne parkirajo na mestih, kjer to ni dovoljeno, še prav posebej ne na ozkih delih Tomšičeve in Tavčarjeve ulice. Opozarjamo, da občinska oblast nepravilno parkiranje in požarno varnost pogosto zlorablja kot argument za popolno prepoved prometa in parkiranja v mestnem jedru.

Špela Peternel
članica sveta KS Center

Foto: A.P.

Foto: A.P.

Druženje s člani sveta KS ob koncertu v Mitnici

KS Center si prizadeva okrepiti informiranje krajanov o tekočem delu krajevne skupnosti in omogočiti, da ji na čim lažji način posredujejo svoje težave, pripombe in pobude. V ta namen KS objavlja zapisnike sej na svoji spletni strani www.kranj-center.si, za krajane pa je dostopna v času uradnih ur ob torkih in četrtkih med pol četrto in pol peto uro ali po predhodnem dogovoru. V letošnjem letu smo »uradne« oblike komunikacije nadgradili še z neformalnim druženjem s člani sveta ob prazniku KS, ki je potekalo v Mitnici 12. septembra. Večer je v rockovskih ritmih zaokrožil koncert skupine The Strings.

Franc Benedik

Foto: Petra Vencelj

Balinarski turnir

Tradicionalnega balinarskega turnirja se je udeležilo 11 štiričlanskih ekip. Zmagala je ekipa Trata – Škofja Loka, druga je bila ekipa Center 1, tretja pa ekipa Velenja.

Franc Benedik

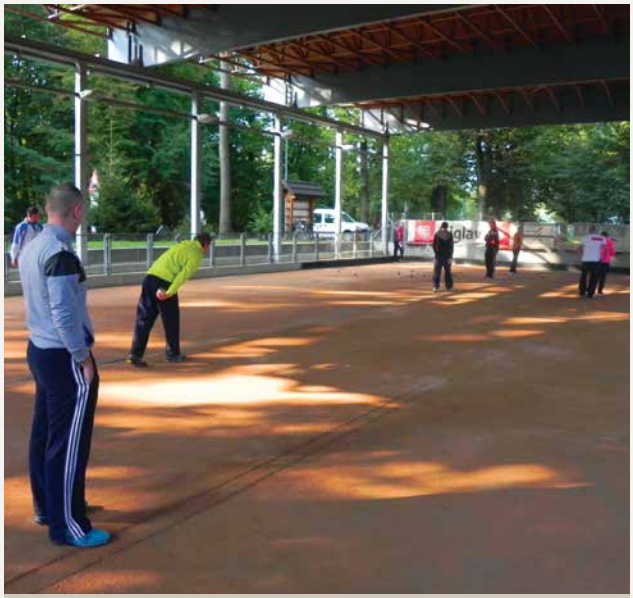

Foto: Franc Benedik

Šahovski turnir

Šahovski klub Stari Mayr je v torek 8. septembra v prostorih svojega kluba na Glavnem trgu organiziral tekmovanje ob prazniku KS Center. Otvoritveni pozdrav in kratek nagovor je imel podpredsednik Sveta KS Center, Franc Benedik. Tekmovanja se je udeležilo 22 tekmovalcev. Zmagal je Dušan Zorko, drugouvrščeni je bil Petar Djurič, tretji pa Matej Keršič.

Vid Gazvoda
ŠK Stari Mayr, vodja in sodnik tekmovanja

Foto: Franc Benedik

Tradicionalno srečanje krajanov

V sklopu praznovanja krajevnega praznika je KS Center 18. septembra v Pizzeriji Romano organizirala srečanje krajanov, starih 80 let in več. Pozdravil jih je predsednik sveta KS Center Aleksander Pavšlar, ki je izrazil zadovoljstvo nad številno udeležbo in se zbranim zahvalil za vse, kar so naredili v svojih aktivnih letih za mlajše generacije. Sledil je nagovor župana MO Kranj Boštjana Trilarja, ki si je zaželel, da bi dandanes pri urejanju družbenih problemov bolj upoštevali izkušnje in modrost starejših, saj bi vsi bolje živeli. Prisotni krajani so besede župana sprejeli z odobravanjem in glasnim aplavzom. Ob pogostitvi so nato župan in predsednik ter podpredsednik sveta KS Center Franc Benedik razpravljali o aktualnih problemih v občini in KS.

Anton Marolt
član sveta KS Center

Foto: Janez Rakar

Foto: Janez Rakar

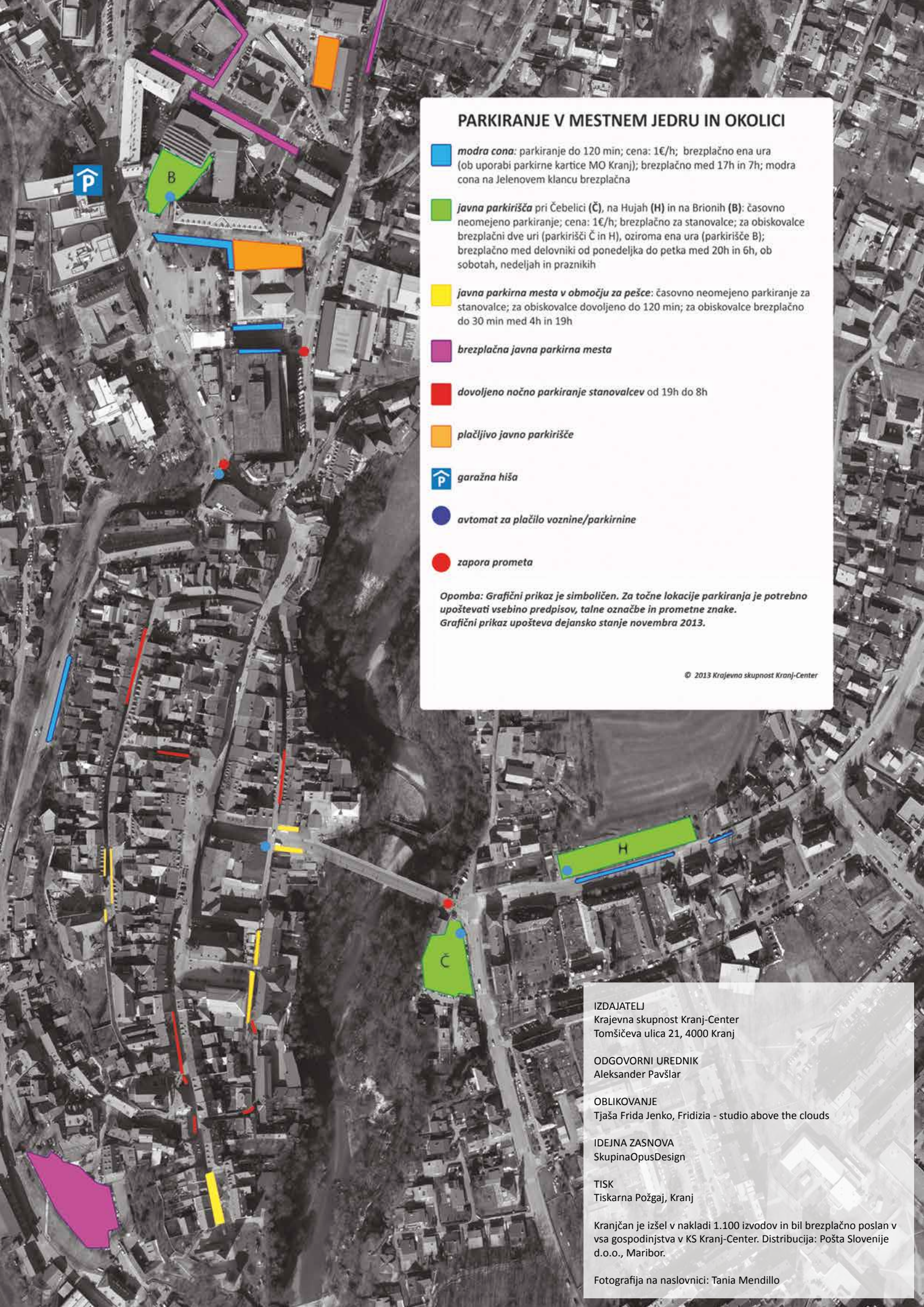

PARKIRANJE V MESTNEM JEDRU IN OKOLICI

modra cona: parkiranje do 120 min; cena: 1€/h; brezplačno ena ura (ob uporabi parkirne kartice MO Kranj); brezplačno med 17h in 7h; modra cona na Jelenovem klancu brezplačna

javna parkirišča pri Čebelici **(Č)**, na Hujah **(H)** in na Brionih **(B)**: časovno neomejeno parkiranje; cena: 1€/h; brezplačno za stanovalce; za obiskovalce brezplačni dve uri (parkirišči Č in H), oziroma ena ura (parkirišče B); brezplačno med delovniki od ponedeljka do petka med 20h in 6h, ob sobotah, nedeljah in praznikih

javna parkirna mesta v območju za pešce: časovno neomejeno parkiranje za stanovalce; za obiskovalce dovoljeno do 120 min; za obiskovalce brezplačno do 30 min med 4h in 19h

brezplačna javna parkirna mesta

dovoljeno nočno parkiranje stanovalcev od 19h do 8h

plačljivo javno parkirišče

garažna hiša

avtomat za plačilo voznine/parkirnine

zapora prometa

Opomba: Grafični prikaz je simboličen. Za točne lokacije parkiranja je potrebno upoštevati vsebino predpisov, talne označbe in prometne znake. Grafični prikaz upošteva dejansko stanje novembra 2013.

© 2013 Krajevna skupnost Kranj-Center

IZDAJATELJ
Krajevna skupnost Kranj-Center
Tomšičeva ulica 21, 4000 Kranj

ODGOVORNI UREDNIK
Aleksander Pavšlar

OBLIKOVANJE
Tjaša Frida Jenko, Fridizia - studio above the clouds

IDEJNA ZASNOVA
SkupinaOpusDesign

TISK
Tiskarna Požgaj, Kranj

Kranjčan je izšel v nakladi 1.100 izvodov in bil brezplačno poslan v vsa gospodinjstva v KS Kranj-Center. Distribucija: Pošta Slovenije d.o.o., Maribor.

Fotografija na naslovnici: Tania Mendillo